

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Maximiliani Sandaei E Societate Iesv Doctoris
Theologi Architectvra Christiana**

Sandaeus, Maximilianus

Coloniæ Agrippinæ, 1653

2. Situs Domus Sapientiæ ad Orientem est munijs Cultoris Sapientiæ
perquam idoneus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46065](#)

ARTICULUS II.

SITUS DOMUS SAPIENTIÆ.

Ad Orientem, est munijs Cultoris Sapientiæ per quam idoneus,

DE Oratione matutinâ & adoratione propria Studiosi Sapientiæ diximus aliqua, sed nunquam dicetur satis pro materiæ amplitudine, & officii necessitate. Illud itaque addatur, orandum illi, non tantum, quod philomela solet, mane in aurora, sub ortum solis, sed etiam converso ad Orientem, seu ad Orientalem mundi plagam vultu. Quod olim facere consueverant Christiani ex Apostolicâ traditione, ut docet S. Basilius (a) & Anastasius Nicænus. (b) Et ideo Tempa quoque sua constituebant ad Orientem, ut tradit B. Isidorus, (c) quod Clemens ab Apostolis etiam manasse scribit. Immò, Lucianus, Hyginus, & Latinus Pacatus (d) idem fecisse Gentiles prodiderunt. Denique Vitruvius, (e) ubi de Sacrarum ædium positione tractat, jubet ædis signum, sive statuam in ara positam occidentem spectare, ut templum adeuntes, & ad altare accedentes specent Orientem.

AT, cur Sapientiæ divina fiduciarius cliens, precum, aut etiam studiorum tempore, ad Orientem se vertat & in eâ plagâ Domum construat? AN quia Ortus mundi pars est nobilior ac honoratior, ideoque adoratio DEI & officijs Sapientis est accommodatior? (f) Ab oriente lux & Sol oritur, & oriens non raro pro luce sumitur: lux autem & Sol imagines quædam sunt DEI sapi-

G 4 entissi-

(a) I. de Spir. S. cap. 27. (b) Q. in SS. q. 18. (c) I. 15. (d) Panegii d Theod. (e) lib. iv. cap. 5. (f) 8. Iustinus lib. question q. 118. S. Dionys. Eccl. hierar. par. 2. cap. 2. S. Cyrill. Catechesi, 1. myst.

entissimi, illustrantis omnia sed potissimum intellectus sibi addictorum. Huc spectat antiqua ceremonia baptismalis, ut Diabolo renunciaturus, ante ablutionem, Occidentem versus statueretur sicque positus tertio renunciantis verba proferret; idemque postea Christum D. confessurus ad Orientem conuersus id totidem vici bus faceret. Nimirum, ut Occidens est tenebrarum, ita oriens luminis est hieroglyphicum: immo, fons lucis, indeque illustrationis. An, quia decet Sapientiae discipulum, Solis etiam illius visibilis, qui invisibilis est symbolum, beneficium agnoscere, cum is ad Dei nutum toti mundo, sed in eo, homini praecipue, & manè vigilanti, lucem, calorem, hilaritatemque oriens adferat, sicque Deo Sapientiae Patri matutinus gratias agat. An, quia prima Sapientis patria, primaque domus fuit in parte orbis orientali? è qua in Adamo pulsus, illam continuò contempletur, ad illam suspirat, & cum ad illam redire nequeat, aliam ejusdem denominationis inquirat Paradisum cælestem. sic Daniel faciem ad Templum Jerosolymitanum, ad quod in Babylone exul aspirabat orans convertebat. An, ut Christum Sapientiae suæ scaturiginem, immò ipsam Sapientiam, in Cruce pendentem veluti cathedra dicentem iugiter ob oculos habeat, & dicta ejus excipiat? Siquidem Christus Crucifixus respiciebat Occidentem; nam dorsum obuertebat Ierosolymæ & Orienti, faciem vero convertebat ad Occidentem. Itaque conuersus ad Orientem, Christum Crucifixum respicit, illique quodammodo occurrit. Siue ergo legat, siue scribat, siue aliquid aliud faciat, Crucifixum Dominum, velut Magistrum Doctoremque unicum suum intuetur. An, quia, ut Christum ascendentem in cælum, & Judicem inde ventu-

rum

(a) Damas. lib. iv. de fide cap. 13. Cyrill. Catech. i. mystach. S. Basili. S. Nyssen. apud Moysen Barcepha lib. de Parad. p. 1. cap. 14.

rum, adoret, colat, ac meruat, judicii futuri memor, ne peccet in Domo Sapientiæ? Certè, Christus ascendens in cælum ad ortum efferebatur, ibiique adoratus est à Discipulis, & sic inde venturus est ad judicium, quem admodū ascendērem ibidem in cælum conspexerunt Apostoli, iuxta illud Zachariæ xiv. *Stabunt pedes ejus in die illa supra montem Olivarum, qui est contra Ierusalem ad Orientem.* Unde bonorum omnium cum Davide illud erat votum, *Adorabimus in loco ubi steterunt pedes eius.* Psalmus cxxxii.

ADORAMUS ad Orientem, inquit vetus auctor sub Anastasii nomine, quia Deus est lux vera, eamq; ob causam ad lumen conversi creatum istud, non creatum illud lumen, sed eius luminis creatorem adoramus, & ex elemento omnium splendissimum creatorem Deum venerantr. Addatur, quod ex Oriente pater fidei nostræ Abrahā prodierit. Hinc Is. c. XL I. *Quis suscitavit ab Oriente iustum vocavit eum, ut sequeretur se?* Vocavit Abrahamum Deus ab Oriente, nempe, Mesopotamia quæ Orientalis est Palæstinæ ut sequeretur se: & profecto lequitus est Deum Abraham vocantem cæca obedientia, nesciens quo iret, ut Paulus loquitur ad Hebreos xi. optimæ imago cultoris Sapientiæ. Nec male, S. Hieronymus, Cyrillus, Procopius, per Justum accipiunt Christum, qui à Dœo hominibus est datus, quasi Sol quidam Iustitiæ ac Sapientiæ oriens in Oriente. Quemadmodum enim Sol Oriens mundum illustrat ac vivificat, sic Christus secundum Zachariæ vaticinium, *visitavit nos oriens ex alto Zachar. vi. 12.* & illustravit oriente luce divina, ad quod nobis eum oriri fecit Pater eternus. Quare inter propria Christi nomina est etiam Oriens. Illud quoque non omittatur, inter filios Jacobi Judam tabernaculum suum ad Orientem fixisse Num. 2. ut filiorum dignissimus, & Christiani populi figura illustris. Istud etiam in ceremonialibus veteris legis fuisse, ut

Sacer

Sacerdos tolleret de sanguine vituli, & aspergeret septies contra propitiatorium ad Orientem, ut est in levitico. cap. xvi. Denique; ab Oriente profiliunt radii solares, corporibus humanis, plantis, domibus, quam alium de salubriores. Unde in Oriente plantatus fuit Hortus salubritatis, vitae, ac voluptatis. Quid mirum, quod ad orientem construamus Domum Sapientiae, in qua perpetuo sit Aurora musis amica, & apta studiis Sapientiae.

ARTICVLVS III.

SITUS DOMUS SAPIENTIAE

Ad Orientem, ingenii ad Sapientiae culturam accommodatum indicium habet, vel spem praebet:

INGENIA quidem multa praestantia ac praeclarissima orbi dedit Græcia, & Græciæ ocellus Athenæ, tum Italia, & hujus corculum Roma: sed si Herodiano fidem ad Orientem omnes ferè mortales sunt ingenii acemi. Quod insinuatur in Divinis paginis libro Regum tertio capite quarto, ubi de prærogativâ Sapientiae Salomonis per comparationem: *Præcedebat Sapientia Salomonis Sapientiam omnium Orientalium: ac si jam laudandus diceremus, præcedit subtilitate ingenii & speculacionis altitudine omnes Hispanos,* An fortasse id Orientibus adscribendum quod propius à Sole absint? ut quidam opinantur, sicque magis excoctum habeant saquinem, unde spiritus subtiliores, quibus Occidentes destituantur. Acutè sane Dido, & ex hac persuasio ad Legatum Æneæ:

Non obtusa adeò gestamus pectora Pœni.

Nec tam aversus equos Tyriæ Sol jungit ab urbe.

Quan-